

És una figura excepcional. Es una de les figures més complexes del pensament occidental. Viu molts anys pel promig de l'època, la gent vivia entre 40 o 50 anys i ell va viure fins el 70 anys. No va tenir un lloc estable de residència. Era noble i va renunciar a tots el privilegis materials, va tenir una vida relaxada.

Va viatjar per tot el món conegut. Va relacionar-se amb papes, amb reis i filòsofs.

Destaca la seva dedicació pasional a la predicació de fidels i infidels però si això no va ser suficient, es coneixen d'ell 243 obres. D'aquestes també n'hi ha que són escrites en català i en llatí. També va escriure en àrab però no es conserva cap, es sap que les va escriure pels avis àrabs de l'època que comenten i parlen sobre aquesta obra. També n'hi ha obres destruïdes per l'autor escrites en occità.

Les dades que coneixem ens arriba per 2 obres biogràfiques, la primera és Vida coetània escrita en prosa, publicada al 1311 i la segona obra que està escrita en vers i publicada al 1299 és El cant de Ramó.

Llull néix a Palma de Mallorca l'any 1232 i va morir (teòricament) al 1316. Per 2 teories, una és que es va perdre al nord d'Àfrica, i la segona teoria es que vinent d'Àfrica el van matar per predicar.

És fill d'una família benestant de la noblesa barcelonina. Al 1229 Jaume 1er conquereix Mallorca; els pares de Ramó arriben amb Jaume I i s'instal·len a Mallorca on dirigeixen la vida cortesana de Mallorca.

Parlarem de 3 etapes a la vida de Ramó Llull:

Del naixement als 30 anys:

Als 25 anys es casa amb Blanca Picant de la qual tindrà 2 fills, un fill i una filla. Als 14 anys va ser patge de Jaume I. De patge va passar a ser mestre de Jaume II i de mestre va passar a ser majordom de Jaume II.

Gràcies a la posició i d'educació va viure una vida de plaer seguint qualsevol cosa que se li presenti al davant.

1263 quan té 32 anys:

S'inicia la seva vida espiritual. Segons ell explica que mentre escrivia una poesia amorosa en occità va tenir 5 visions de Jesucrist crucificat. A partir d'aquí deixa a la seva dona i els seus fills i abandona també el món carnal i dedica 10 anys a preparar la seva teoria religiosa, ètica o moral.

Canvi i preparació:

És l'etapa de transformació espiritual. Comença aquesta etapa de formació en la qual Llull pendrà totes les eines necessàries que farà que ell passi a ser de un cavaller libidinós a ser un home religiós.

Llull enten que ha de dedicar la seva vida a Déu i no només això també les seves obres. Ell va deixar Mallorca i peregrinà a Sant Jaume de Compostela. Quan acaba la pelegrinació torna a Mallorca i va a viure a un monestir cistercenc de Santa Maria la Real és llavors quan obté una sòlida relació filosòfica, teològica, religiosa... Apren llatí i d'un esclau apren àrab. Fa vida contemplativa a Puig de Randa.

És a final d'aquest període que torna a sentir-se il·luminat per Déu, la seva Art serà inspirada directament per Déu. Aquesta relació divina es coneguda per: La il·luminació de Randa. És a partir d'aquest moment que escriu la seva obra: Art abreujada d'atobar la veritat que serà la versió catalana del llibre inspirat per Déu Arts Magna.

Al 1275 es crida a la cort que s'ha de traslladar a la cort de Motpellier perquè un sabi teòleg franciscà vol examinar les seves obres.

L'obra de Llull es aprovada però no només es aprovada també el príncep va fundar una escola de monestral a Mallorca que té com objectius formar misioners.

Estem ja a la tercera etapa: Son els últims 40 anys de la seva vida:

Ha fundat aquest monestir, hi ha aquí 13 monjos franciscans que van estudiar àrab i art lul·liana. Aquest art es el que permetrà als monjos convertir als infidels en cristians.

Llull abandona l'escola i es dedica a viatjar, segueix escrivint. Parla amb reis i papes, intervé en consells eclesiàstics en els quals es discuteixen les qüestions de la Fé.

Predica en el nord d'Àfrica els últims anys de la seva vida. Va morir i les seves despulles van ser enterrats en el monestir dels franciscans a Mallorca.

Llull va conrear 4 llengües diferents:

L'occità Poesia lírica, trovadoresca

Al català, al llatí i a l'àrab (el text fan referència a l'àrab)

Va escriure en català per fer-se entendre pels seus contemporanis. Establim que la característica de les seves obres es la coherència en la que esta expressada el seu pensament. El triple objectiu en el que s'articula. Ara ja no s'intentarà convertir als infidels a través de les armes, exercir una missió de conversió, una labor missional i en tercer lloc volia crear escoles per als predicadors, per a que es poguessin formar en teologia, en llengües i en art.

Utilitzava les 4 llengües, el llatí sobretot. Ell tenia una doctrina filosòfica. Ell explicà que les seves ARTS eren totalment inspirades per Déu. Ell l'utilitzava per demostrar els errors dels cristians, es per això que escriurà les Arts Magna que primer de tot escriví en llatí i que posteriorment titularà

Art abreviada d'atropar veritat, versió catalana que fou replicada 6 cops, està escrita entre el 71 i el 74. L'anterior es aproximadament escrita entre el 65 i 70. Aquesta art troba que no es bastant entenedora i per fer-la més entenedora escriví De la Ciència que obté l'ambició d'encaminar-ho tot el coneixement humà. Utilitza la simbologia de l'arbre i al llarg de l'arbre tracta d'uns temes diferents, cada arbre està dividit en 7 parts: Arrels, troncs, branques, rams, fulles, flors i fruits. Cada una d'aquestes parts es dedica a un tema diferent de cada part de l'arbre.

Tota aquella ciència que es recull es dirà

Arts Magnas Generalis última que escriví entre 1305, 1308. Hi ha altres intents d'igualar aquesta obra Art Demonstrativa preten demostrar raons de fé. L'obra didàctica en la qual es transmeten coneixements, maneres de comportar-se, cronològicament el primer va ser

Llibre dels gentils e dels tres sabis en el qual un vell pagà que no coneix Déu es troba proper a la mort, i troba que a la seva vida li falta una cosa, l'angoixa li fa anar a la recerca de la fé. A les portes d'una ciutat troba 3 vells sabis, representants del musulmà, cristià i budista, el vell pagà demana raons de fé. No hi ha cap conclusió al final del llibre.

El segon llibre és Llibre de l'ordre de Cavalleria és un conjunt de gent que segueixen el mateixos principis. És

el manual perfecte del perfecte cavaller, en el qual un vell ermità, que és l'últim estat de perfecció al que pot aspirar un home, ensenya a un home com arribar a ser un perfecte cavaller i un perfecte cristià. Serà reproduït en el Tirant lo blanc de Joanot Martorell, aquest és un dels llibres més traduïts.

El tercer llibre és Doctrina puerill pretenia agrupar les teories sobre l'educació dels infants.

En altres llibres,

Llibres Natalis i de Natali Puerit Parboli Cristis i Eros

En aquest llibre s'explica l'infantesa de Jesucrist perquè serveixi de model de conducta dels nens, la voluntat es ensenyar

Les dues grans novel·les de Llull: Atorga com a protagonistes a:

Blanquerna i Fèlix

El primer és de 1283 i el segon és de 1285 i el llibre complet és El llibre d'Evast i de l'home Blanquerna són fill Aquí es fa l'autobiografia completa de Blanquerna que al igual que Fèlix són tractats com cavallers. Recorren el món com recerca d'un objectiu religiós. Les seves aventures no són militars sinó que són espirituals, Llull també inclou la vida del monestir i fa un retrat de la societat feudal.

Blanquerna és un llibre en el que Llull ens diu com ha de ser el model del perfecte cavaller. Ens mostra 5 visions:

La primera: Com ha de ser el matrimoni cristià ideal. Ens explica com són el pare de Blanquerna, Evast el pare, Aloma la mare. En el primer capítol destaquen els protagonistes. També se'ns explica com ha de ser el fill perfecte, ens dona el model d'educació dels infants. Està inspirat en la doctrina pueril. Ens diu com educen Aloma i Evast al seu fill i com està destinat a ser casat amb la donzella Natana. Blanquerna però no decideix tenir la vida matrimonial sinó que vol seguir la inspiració de l'Art Loriane i arribar al màxim estat de perfecció.

La segona: Decideix seguir la vida de religiositat i es fa monjo i en un punt més alt ABAT. Blanquerna però arriba més lluny, ja que ha reorganitzat la seva vida i el seu monestir. Adopta la perfecció, gràcies al resò que té com abat i com a monjo l'escullen com a bisbe.

El tercer estat: Blanquerna emprèn la reforma de la seva diàfesi del conjunt de badies, monestirs...

El quart estat: Ell es tria papa. Organitza el món a la perfecció. Un cop organitza tot, ell decideix seguir la seva dedicació juvenil i fer-se ermità. L'últim estat de perfecció. Es retira a viure a un bosc i en aquest estat de perfecció Blanquerna escriu 2 llibres que són dos tractats místics que estan inclosos dins la novel·la

- Llibre d'amic i amat
- La recontemplació.

El llibre de contemplació va ser escrit a 1272 i es inclou dins del llibre abans de Blanquerna però inclosa dins d'aquesta novel·la. És la primera obra teològica i mística de Llull i es basa de tota la seva obra, primer va ser escrit en àrab i després s'ha fet en català, el llibre està estructurat en 366 capítols, un per cada dia de l'any, més 1 per a l'any de transpas. També té un caràcter enciclopèdic.

L'altra d' Amic i Amat es redacta simultaneament entre el 1283 i el 1285 si fa o no fa en aquest cas es poètica de la mística lloïana de resons bíbliques per no dir que respira directament dels cantirs. És un llibre escrit de

manera independent i inclòs en Blanquerna. També es presentat com una obra escrita pel protagonista després d'haver renunciat a la vida de papa. També té 366 versicles amb una forta càrrega poètica, té un tó dialogat amb tres protagonistes Amic

Amat

Els tres comencen amb A, curiosament Amor

Es tracta en aquest cas de materia trovadoresca i en sentit propi, poesia amorosa, tot i que es escrit en prosa i que hi ha un translat de l'amor de la dona a Déu, per tant es una amor pur.

Amat Objecte de l'amor. Déu

Amor Intermediari entre Déu i l'home.

Amic Perfecte cristià.

L'altre llibre objecte d'estudi narrativa es Félix o Llibre de les maravelles és la novel·la d'un jove dominat per l'ansia de saber que per consell patern abandona la llar i marxa a descobrir el món; escrit entre 88 i el 89, quan Llull era a París, tot el llibre està marcat per un tó de desengany i melancolia. Abandona la casa i recorre el món sorprenen-se buscant i trobant totes les maravelles que hi ha a l'illa. En el seu peregrinatge observa les coses i es maravella de tots els elements, dels fenòmens de la naturalesa que casualment són sabers i ermitans, sinó també aprèn de la gent dels pobles parlant amb ells. S'estructura en forma de diàlegs, pregunta – resposta, que al llarg de 10 capítols va mostrant tota la creació divina, així doncs el Félix és una mena d'enciclopèdia, dialogada i novel·lada, ja que fa l'exposició de tot el coneixement bàsic.

El tercer llibre de filosofia d'amor i complementa El llibre d'Amic i Amat que és posterior a aquest. L'autor estava a les portes de París plorant desconsoladament, això és la personificació de l'amor que plora perquè no té cap seguidor, la seva germana que representa al saber, els té tots. A partir del simbolisme de l'arbre desenvolupa una alegoria per donar-la a coneixer, a més a més de l'amor tornen a apareixer amic i amat. Per que fa a la poesia, Llull va escriure moltes obres d'escaire trovadoresc que els va perdre. En tota la primera part (30 anys) tota la seva lliteratura era profana i després de la conversió va escriure poesies. Usa recursos trovadoresc que són els entesos pel públic, facilita la memorització, ja que és com si fos una cançó, que es millor que la narració.

Altres obres de caire filosòfics van ser escrit en vers:

El desconcord i el cant de romà, és el més important(1275) i consta de 828 versos Alexandrins, té forma de debat, mentre l'autor agafa el paper d'ell mateix i d'un ermità. Pertany a un moment de depressió profunda de l'autor, perquè ell creu que no ha alcançat els seus objectius (1300) Cant de Ramon que es una confesió íntima adolorida d'un home que es sent trist, abandonat i rebutjat.

Fa una reflexió sobre els seus fracassos Vida Coetània Es un llibre autobiogràfic que va ser dictat a un deixeble per problemas de vista de l'autor.

A part de l'obra també es fonamental el personatge des de punt de vista de la llengua. Llull és el creador més important de la prosa catalana. Ell fa ciència amb una llengua vulgar. Es davant d'un gran recte, una tasca important que és la creació d'una llengua nova, crea tota una sintaxi catalana, també es destacable que ell supera la mediocritat llingüística i sintàctica de tota una llengua.

Alfons el sabi farà les mateixes funcions en la llengua castellana. Llull és el primer filòsof que fa servir la llengua catalana per fer filosofia. És una prosa que és apta per posar, també és important que ell incorpora

sintàxi. Es origen del patró llingüístic que després entrarà a la conselleria reial.